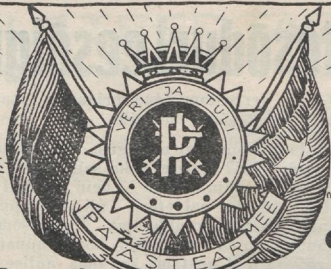

PÄASTEARMEE AMETLIK HÄALEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

Nr. 78

Tallinn, 1. jaanuaril 1936

8. aastakäik

Aeg lendab!

Millised on sinu soovid
1936. aastal?

Uuel aastal olgu Jumal sinu saatja!

PÄASTERMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Quea Victoria Street,
Diviisi Pääkorter, Riga,
Palasta iela 3, dz. 5.

Juhi märkmeid.

KINDRAL EVANGELINE BOOTH.

Kõik õhvitserid ja sõdurid ühinevad südamlõhkest tervitustega kindralile tema 70-aastaseks saamise puhul jõuluajal. Ta sai rohkem tervitusi üle kogu maailma. Eesti sõjaväelaste poolt saatsin mina kindralile erilise tervituse. Kindral on praegu tegev sõjakäikudes Inglismaal, ja ta on saanud Jumalalt tervist ja jõudu, et täita rasket ülesannet, mida Jumal ja Armeed on talle päle pannud.

STAABIÜLEM

juhatus ühes proua Mappiga rea sõjakäike Suur-Britannias. Viideti palju hinge Jumalale ja sõdurite uuesti-pühendusi leidis aset.

UUS RAHVUSVAHELINE SEKRETÄR EUROOPALES.

Kindral on määranud komandör Blowersi uueks rahvusvaheliseks sekretäriks Euroopas komandör Howardi järglasena, kes hüljuti sai Soome territooriumi komandöriks. Komandör Blowers on praegu misjonimaade rahvusvaheline sekretär ja ta võtab enesele ülesandeks Euroopa maade ülevaate peale oma praeguste kohustuste. Komandör tuleb oma uute kohustuste juurde suurte koostööga, olles ligi 50 aastat päästeohvitser. Meie tervitame teda südamlõhkest kui meie uut rahvusvahelist sekretäri ja usume, et Jumala õnnistust hingab selle kasutuse üle. Meie loodame ühtlasi suuda esõiguse, et komandör külastab meid lähemal ajal.

JÕULUPAJAD.

Kasutan võimalust tänada kõiki meie sõpru, kes aitavad meid vabatahtlikult jõulupadade korjanduses meie linnade tänavail. Meil on võimalik jagada toitu, riietust ja muud elutarbeid puudustkannatajatele ja häädlastele. Päle selle oli meil igas keskuskes eriline vaeste jõulupuude annetus jagamiseks. Ka meie meeste-õnna ja Riis korraldas söömingu vaeste meestele. Meie on saanud teadeid kõikjalt tööst, mida on tehtud ja tehakse vaestele ning puudustkannatajatele.

„MAAILM JUMALALE!“ SÕJAKÄIK.

Vana aasta on möödunud ühes kõigi võimalustega töötada Jumalale, kuid 1936 on meie ees, ja (Lõpp 3. lhk. 4. v.)

Päästesõduri eesõigused

Kolonel-leitn. Jerrestami (end. brigadör Johanson) kõne sõdureile.

OLLA Jumala laps on suur eesõigus. Päästesõdurid on Jumala lapsed. Kuid meie ei oska sageli hinnata oma eesõigusi. Leidub palju ohkeid — neid on alati rohkem kui tänu. See tuleb eriti ette palvetes — nii tihti unustatakse tänada — see puudus peab kõrvaldatama. Päästesõduril on alati põhjusi olla tänulik Jumalale. Palju kordi unustame ka, et peame olema rõõmsad. Unustame ära oma aulise seisuse, et peame oleme Jeesuse Kristuse kaaspärijad — oleme rohkem kui miljonärid.

Milline on küll inimeste arvamine meie kohta? Jeesus, viibides maa pääl, oli huvitatud sellest. Nii mõnigi kord küsis Ta järgritel, mis arvavad inimesed Temast. Peetrus oli see, kes oskas Jeesust õieti arvustada. Et inimesed meist õieti ära saaksid, on vaja endid väljaliselt välja näidata. Inimesed arvustavad meid kahest küljest: häast ja halvast. On tähtis, et nad näeksid meist vaid hääd.

Kol.-ltn. Jerrestami.

Armastuse sõda — see on sõda tõe eest. Lahingud, võitlused ses sõjas on tihti ägedad, kuid sellele vaatamata on meie sõda ometi auline. See organisatsioon on suurim maailmas. Ole rohkem rõõmus võitlusväljal! On tarvis olla tõsine isamaalane, tõsine päästesõdur. Jumala kartus peab olema päästesõduri elule kui olemis. Meie õpetus ja elu peab olema kooskõlas. See on võimalik ainult Jumala abiga.

Meie usume täielikku päästmist siin ilmas. Leidub inimesi, kes usuvad päästmisse vast juba siin; meie teeme seda eneste pärast ja teiste pärast — ka kõige sügavamale langenute pärast. Jumal on kutsunud meid kõrgele teenistusele — näidata teistele teed päästmisele. Jumal ei vaata inimese välimusele, vaid päästmine on kõigile vaba.

Meie usume pühitsusse. On palju inimesi, kes ei usu seda — pühitsus on neile vaid teooria. Aga Jumal võib ja tahab pühitseada igahüht, kes annab end selleks Temale. Tuhanded päästesõdurid omavad pühitsuse tunnistust.

Meie usume Püha Vaimuga ristimisse. Ristija Johannes ristis vaid veega, aga Tema on tulnud, kes ristib Püha Vaimuga ja tulega. Tuhanded on ristitud tulega. Elu peab olema kooskõlas tunnistusega. Tõsine salvatsioonist ei oma mitte ainult kõrget tunnistust, vaid ta elab kõrget elu.

Päästesõduri eesmärk on — elada hingede pärast, taeva pärast ja Jumala pärast. Leidub inimesi, kes elavad koortele, kassidele, raadiote jne. jne. Alati on asjad, millestele elatakse — auline, kõrge on meie ideaal. See on tee tõisele õnnele. Oleme teel taevasse; õnnelikud oleme 'eades seda. Oleme teel igavese kodumaale poole! Halleluujat! Varsti oleme siin! Võime koju minna, et vastu võtta töötatud elukrooni. Õige võitleja on alati valmis koju minema. Oled valmis? Olles teel aulisele sihile peab olema rohkem vaimustust. Laul taevast peab olema vaimustav, et meie tunnekõige endid juba sihil — siil kõrgele, ära pimedast maailmast. Kuid see kõik ei võta meilt ära osa raskusi, kannatusi, äraütlemisi, kiustatusi, meie oleme siiski lähedal langemisele. „Kes arvab ennast seisvat, see katsumu, et ta ei lange.“ Meie oleme välja pandud raskustele. See peab olema nii, sest õpilane ei ole suurem oma õpetajast.

Vaadates Jeesuse elule leime süüli, milleste piinade, kurbuste, hädade ja raskuste all Ta pidi kannatama. Inimesed olid Ta vastu halvad, tihti Teda ei mõistetud. Kuid vaatamata kõigele, — tegi Tema vaid hääd; kumagi Ta ei rääkinud paha ega teinud midagi halba. Õpetaja läks läbi raskuste, meie oleme Tema jälgedes käijad. Oo, kui tihti meie kaebame, vahest veel rohkemgi: nurisedes käime seatud teed. Kuid see on loomulik, et õpilane peab kannatama, peab sarnanema oma õpetajale; seda teed iga tõsine päästesõdur. Ta kannatab tagakiusu nurisemat.

Meie peame vastu panema patule. Õige salvatsioonist ei püüa kumagi meeldida maailmale ja samal ajal Jumalale. Leidub miljooneid, kes ei allu patule. Meil on vaja armu kannatamiseks, et kannatada just õiguse pärast. Olgu meie lipukirjaks: „Ennem sureme, kui teeme pattu!“

Meie peame endid millestki lahiti ütlema. Õpilane ei ole suurem kui ta õpetaja. Eht päästesõdur peab olema alati valmis millestki

loobuma. Kui paljust suudame loobuda, olenb armastuse suurusest, mida omake. Meie armastust proovitakse. Meie peame olema valmis midagi ohverdama, ennast millestki lahiti ütlema. Loobuda millestki häätahitlikult, et saada vaeseks, pilgatud ja põlatud teistest. Peame olema Jeesuse Kristuse vaimu sarnased, et omake palju jõudu. Kui omake Jeesuse vaimu, on see otustav igale üksikule isiklikult ja ka tervele korpussele. Kui meie ei allu Jumala kutsule, siis kaotame juba omake õnnistused. Ole valmis andma kõik Jumalale. Kannata oma Meistri eest. Kui Jumal kutsub, siis jätta kõik — oma kodu ja oma parimat; see on seisukord, milline Tema on annud meile.

Meie peame olema valvsad, et mitte langeda kõrgelt seisukohalt. On võimalik langeda. Kui oleme päästetud, saame ka hoitud. Kuid siiski on võimalik langeda, kui pilgud ei ole Jeesusel ja kui meie ei allu Jumala läheduses. Leidub päästesõdureid, kes on muutunud oma hingeks üksikuteks; armastus on jähmunud südames ja nende läbi ei saa ainuski hing päästetud. Koosolekuile tullakse, et otsida tuttavaid, kuid armastus pattuste vastu on kadunud, ollakse üksikuteks hingede päästmise kohta. Nad on tulnud, läinud, kannud univormi ja langenud süvale. Põhjuseks sisemisele langemisele on olnud salapatt. Aralangenud — sõna täis valu. Olgu see meile hoiatuseks, kes oleme teel taeva poole, vaatame ette, et meie ei langeks. Millest tuleb langemine? Pühjusi selleks on mitmeid. Olenb sellest, et ei olda algusest peale õiglasel, ei jätta maha kõik pattud, peetakse sidemid maailmaga. Kõik peab olema maetud vero alla. Kõik peab olema rusuks pekstud. Kõik, kõik peab olema ära antud. On palju neid, kes algavad vaimus, kuid lõpetavad lihas. Kui tahame olla õiglasel päästesõdurid,

Pr. kol.-ltn. Jerrestami.

siis meie ei tohi unustada oma kohustusi Jumala vastu meie kodus ja korpuses, meil nõutakse usuvust. Kui meie ei ole usuvad oma kohustustele, siis kaotame julguse. Ole ustav! Jumal otsib meist usuvast. On tähtis, et meie ei langeks.

(Lõpp 3. lhk.)

Päästesõduril eesõigused.

(Algus 2. lhk.)

Kristlikus laagris leidub kolm liiki inimesi.

1. Üks jagu on neid, kes seisavad õiglaselt Jumala ees. Nad on alati rõõmsad. Seisavad tões kõige peale vaatamata, on ülestõstetud Jumala armu. See on pääsv grupp. Mine edasi — pea kinni, mis sul on. Mine edasi, vaata suurematele võitudele, suurematele ülesannetele. Vaata ette, et saatan ja maailm ei kiutaks, halvad mõjud olgu sinust kaugel ära. Pea kinni — mine edasi! Mine edasi võidust võidule, selguse selgusele, kuni laulad kord juubellaulu ühes päästetutega Siooni mäel. Halleluja!

2. Teine jagu on neid, kes libisenud allapoole oma seisukohast. Ära lase end libiseda veel enam allapoole. Kui omad uue palvevaimu, armastuse hingede vastu ja kohustuste, siis ole valvas! Peatu! Pea seda, mis sul on, et mitte kaotada krooni. Minnes edasi libisemise teel, võid kaotada kõik. Peatu!

3. Viimasesse liiki kuuluvad need, kes tagasi langenud pattudesse. Meie usume nende päästmisesse, langenute ülestõstmisesse. Paljud sarnanevad Peetruse seisukohale. Iga päästesõdur peab olema täidetud Jeesuse armastussoviga aidada üles tõsta langenuid. Peame olema valmis Jumala teenistusele. Vaatame langenutele Jeesuse silmadega! Nuta langenute pärast, siis teeb seda ka langenud ise ja saab päästetud. Ei ole ühtki silma, mis oleks nagu Päästja silm. Parem on hoiduda langeemisest kui langeda. Kes seisab, katsugu, et tema ei lange.

Selleks et võita, et olla ustav, vastupidav, on vaja Jeesuse Kristuse Vaimu, armastuse vaimu. Tema vaimu vajame ka selleks, et

Midagi rohkem kui lauda sellest on vaja, et võita

„Maailm Jumalale!“

saada hoitud, et minna edasi teel, et võita hingi ja jõuda taevasse ning omada elukrooni. Jumal annab oma Vaimu mõtmata. Ta annab seda siis kui palume. Siis võime kannatada kui Jeesus, loobuda ja ohverdada. Tema tahab anda oma Vaimu. Päästja tahab ja võib. Patt peab saama vere alla; see on võimalik. Jumal annab meile oma Vaimu.

EI OLE TEED TAGASI.

Kirjutanud adjutant Viktor Granholm.

KUI endisel ajal vikingid läksid oma vikingikäikudele võõrale maale, juhtus vahel, et nemad maale astudes põletasid oma laeva kaldal. See oli selleks, et nad ei vaataks tagasi ega sõidaks tagasi, kui võitlused võõral maal näkisid olevat liig rasked. Nende hütüidõnaks oli: „Võita või surra“. Põgenemine oli võimatu.

Meie elu on alaline sõitmine võõrale kaldale. Uus maa — uus aasta — on meie ees. Meie ei tea, milliste võitlustega kohtame, aga ei ole mingit kogu kartuseks juba enneast, meie ei või põgeneda neist. Ei leidu mingisugust laeva, mis võiks viia meid tagasi sinna, kust meie tulime.

Mida meie soovime võita, kui läheme välja? Inimeste huvid ja jõupingutused on nii erinevad. Mitmed ohverdavad oma primaid jõude, et saavutada mõnd kindlat sihti, kuna samal ajal teised ei hinda sugugi sama sihti. Ja on tösi, et mitmed inimesed ohverdavad meeleldi kõik, isegi elu, et saavutada asju, mis ei oma mingisugust väärtust, ükskõik, missugusest seisukohast vaadata sellele. Nende elu on tuule järele pidada jahti. Päeva lõpul seisavad nad ometi sama tihiude kätega kui nad olid päeva alul, jalad on hella ja rind lõotuv, ihu ja hing on jõuetu. Võib-olla arvavad nad, et nad on saanud, mida soovisid, aga mis kasu neil on sellest — see oli ju ainult seebimull.

Noorus näeb und suurtest asjadest, näeb oma ees võimaluste maad ja läheb välja võitma seda maad. Mitmeid ebaõnnestub, nad lähevad allapoole ja surevad, teistel jälle on edu ja nad saavutavad võite, mille järele nad on siritanud. Aga kas neil võitudel on mingit väärtust igaviku mõttes —

ja millise hinna eest on nad võidetud? Jeesus ütleb: „Mis kasu on inimesel, kui ta kogu maailma omale kasuks saab ja kaotab oma hinge.“

Kui mitmed meie seast on soovitud tagasi saada mõnda möödunud aastast? Meie näib, et siis tarvitsime paremini oma võimalusi, hoiduksime vigadest või teeksimis paremini seda, mida jätsime hooletusse. Aga meie ei või — laevad, mis viiksid meid tagasi, on põletatud ja asjatult soovime ennast tagasi lapsepõlve õnnemaale.

Ometi antakse troosti neile, kes on tarvitanud oma elu Jumala teenistuses: „Ainult see seisab, jäädavalt kestab, jäädavalt kestab, mis armastus teind.“ See on suur eesmärk, mille eest võidelda — teha Jumala tahtmist, võita kurjuse võimust meie sees ja väljaspool meid ja võita teisi Jumalale. Mida see siis tähendab, kui inimlikult mõeldes, meie kaotame oma elu — „Kes oma elu kaotab minu pärast, see leiab seda“. Elu, mis on antud ennasohverdavale teenistusele teiste kasuks Jumala juhutuse all, ei ole asjata raisatud, see ei möödu ajaga jätmata.

Kord päle viimase võitluse võitmist ja viimase matka lõpetamist meie kohtame õpetajat tervitusega: „Minge Issanda rõõmuses!“

Maapind annab isendast, et rahuldada taime- ja loomariigi tarvidusi.

Suured ookeamid lainetavad vahelpidamata, et anda meile sissehingatava õhule ärarmõistmata jõudu.

Kogu loomaderiik oma arvamata hulkadega annab iseenest teistele toiduks ja teenistuseks.

Jeesus Kristus ei hünastanud patuseid ilma vaerata. See nõudis Temalt kõik, mida Ta omas. Ta andis oma aega, oma mõtteid, oma jõudu, oma armastust, oma piiskaid, oma verd.

Armastus annab kõik.

Juht märkmeid.

(Algus 2. lhk.)

meil on suured võimalused teha midagi MAAILM JUMALALE sõjakäigus, mis jatkuks selle aasta läbi. Sadanded hinged on pöördunud patust ja paljud on ühinenud Päästearmee ridadega, kuna teised on saanud paremaid tükkeid oma kogudustele. Töö eest, mis on tehtud, meie täname Jumalat, võtame julgust ja töötame edasi eesmärgi poole, mis meil on ees: ÜKS MILJON INIMHINGI JUMALALE!

Meie teeme erilisi pingutusi sellel aastal, et tõsta Päästearmee väärtust rahvale niikihsti võimalikes kui ainelises töös. Meie usume, et 1936. aasta on paremaks aastaks Päästearmee tööle selle maal, mida meie oleme üli kogunud.

ERILINE 10-PÄEVANE SÕJAKÄIK

peetakse igas korpuses 4.—13. jaanuarini. Koosolekud on korpuses igal õhtul, millest palutakse osa võtta kõiki kristlikke sõpru. Pühapäeval, 5. jaanuaril, on eriline eestpalve ja pühenduse päev, millal koosoleku ruum on avatud päev läbi koosolekuteks ja palvetusteks kl. 10.30 hommikul kuni kl. 10 õhtul. Teie olete kutsutud veetma esimese pühapäeva astas meiega. Jürgneval esmaspäeval, 6. jaanuaril on üldine palvekoosolek, ja iga korpus võtab osa sellest ülemaailmisest palveühendusest. Koosolekud algavad kell 7.30 õhtul. Kõik meie kristlikud sõbrad palugu selle ülemaailmise ettevõtte edu pärast.

Teised erilised sündmused leiavad aset aeg-ajalt ja nende kohta antakse teateid edaspidi, nagu pingutused noorte päästmiseks, uue tööala asutamine ja sotsiaaltöö edasiviimine, kui ka töö kasvamine kõigis teistes Päästearmee tööharudes.

JUMAL ÖNNISTAGU OHVITSERIDE JA SÕDURITE ETTEVÕTTEID UUEL 1936. AASTAL!

Pidagem mees kindrali laulu „Maailm Jumalale.“ mis on saanud ülemaailmiseks sõjakäigu võitluslauluks, eriti rida: „Ma annan oma südame, et võita Sulle maailma.“ Saagu see meie igapäevane hüüdisõnaks, ja Jumal õnnistab siis meid vägeva ärkamisega.

„Kui Sina ei kõnele, siis tahan täita oma sidant Sinu väikusega ja olla vastupidav. Tahan vaikida ja nagu õo oodata ühes tähtedevalvega ja alandada oma pääd pika meelega. Hommik tuleb kindlasti, pimeus kaob ja Sinu hääl kõlab jälle hõbeselgel.“

UUEAASTA SÕNUM.

Kirjutanud adjutant COUTTS, Inglismaal.

„Tänage kõige asja sees“. (1. Tessalonika 5:18.)

IGA uus aasta peaks algama tänuandmisega Jumalale. Vana aasta hädad on mööduvad. Tema võidud on nüüd muutunud ajaloos. Eksitused unustab Jumal, kui kahetseme neid, ja kui keegi tahab tuletada neid Temale meelde, siis meil on õigus arvata, et Tema mõtleb järele ja siis ütleb: „Patud? Ei, ma ei mäleta tema arvel mingisuguseid patte... Kõik ühenduses minuga on korras... ma ei tea midagi tema üleastumistest.“ Uus aasta seisab meie ees oma iluga ja igavese lootusega meie siidames, et aasta 1936 on parem kui oli aasta 1935. Miks siis mitte tänada Jumalat kõige eest?

MEIE PEAKSIME TÄNAMA JUMALAT MEIE LÄBIKATSUMISTE EEST.

Minu läbikatsumiste eest? Kordas ka imestusega; nende pimedate tundide eest, mis viisid mind alla sügavusse, millele mõeldes ma olen veel praegu rõhutatud? Kas peaksin tänama Jumalat raskuste eest? Kui ma teen seda, siis ma olen vastand inimestele, kes harilikult on rõõmsad, kui neil ei ole olnud mingisuguseid tüüsid ja raskusi. Meie vanasõnad vaatavad raskustele kui mittetervitatud külaliste, mida peab hoidma eemale enesest nii kaua kui võimalik, aga kui ta ei lepi vastusega: ei, siis peame tegelema niisama liihkest aega kui nad on ebameeldivad.

Agas kristlane ei käi sel viisil ümber oma raskustega. Läbikatsumised arendavad inimeses kindlust, niisama nagu jooksmine väsimuseni kinnitab võidujoaksat ja raske lugemine arendab inimese mõttejõudu. Kui meie sõnastikus puuduksid sõnad nagu „viltsus“, „rahutus“, „kurbtus“, siis sääl puuduksid ka sõnad „vahvus“, „julgus“, „edasitungimine“, „vastupidavus“. Sellega ei ole õeldud, et ainult raskused toovad meis esile parimat meie omadustest. Agas kui raskustele vaadatakse vastu, sellega võideldakse ja seda võidetakse Jumala armus, siis meie nende kaudu tõuseme kõrgustele, kuhu meie midugi ei oleks jõudnud.

Miltoni „Kaotatud paradisi“ võibolla ei ole kõigile vastu võetav. Maitse on erinev rahvais ja isikuis. Agas Milton kirjutab, olles pime. —

„Ma ei vaidle taevaliku käega ja tahtmisega, samuti ei taha ma nuriseda, vaid kannan kõike ja lähen otse edasi.“ —
See paneb meid kõiki imestama, kuidas mees pimedana võib ometi minna vastu oma eesmärgile.

Võibolla Beethoven räägib veel tabavamalt. Siin ta mõtleb sellele, et on kaotanud oma kuulmise, ja avaldab oma tundeid dokumendis, mis on püsinud meile kui Heiligstadt Will.

„Ma lahkun... kuhu tuln armsa lootusega, et saada vähe-malt osa oma kuulmist tagasi. Kuid see on täiesti võimatu. Nii nagu lehed langevad sügisel, nii on lootus langenud.“

Ometigi selle valusa hiiudega oma huultel, ta võtab kätte ja kirjutab oma päikeseküllase teise sümfoonia, võibolla see on kõige kergesidamlikum kõigist teistest. Läbikatsumised on kas häa teener või karm isand. Meie võime vaadata neile nagu püha Paulus, et nad on teenistuseks kõrgemaile asjule ja kõigis meie raskusis on meile pärani avatud võimaluste üks.

Meie peaksime tänama Jumalat läbikatsumiste eest, sest see teeb meie kaastundmist sügavamaks. Laske kaks suurt shoti naist tunnistada sellest. Kõigepealt laseme kõnelda Margaret Oglivly' oma poja Sir James Barrie läbi. Loeme esimest päätükki raamatust, mis kannab tema nime, ja viiendal leheküljel leiame kirjelduse: „Kuidas minu ema sai õrna näo.“ Säält leiame järgmist:

„Tal oli poeg, kes oli kaugel ära koolis. Kui ta oli kolmeist-aastane ja mul oli pool tema vanusest, tuli hirmus sõnum, et mulle jutustatakse, et ema nägu oli hirmus läbikatsumiste all, kui ta läks, et asetuda surma ja oma poja vahele. Meie

läksime temaga ühes jaama... Tema pileet osteti; ta oli jätnud meiega jumalaga oma võitlusriika näoga, mida ma ei või kujutada, kui mu isa väljus telegrafikontorist ja ütles järsku: „Ta on lahkunud.“ Siis meie pöördusime ja läksime väga vaik-selt mööda väikest teed... Sel viisil ta sai oma õrnad nõo-jooned, kaastundlikkuse ja suure armastuse; sellepärast jook-sevad teised emad tema juurde, kui nad kaotanud oma lapse. „Ära nuta, vaene Maret,“ ütles ta; aga nemad vastavad: „Oh Margaret, aga sina ise nutsid ka.“

Ma ei arva, et peaksin veel jatkama sellega, aga tahaksin veel anda ühe katkendi Ramsay Maedonaldit elust tema naise kohta, mida ta kirjutas alles 1912. aastal, siis kui naine oli juba lahkunud siit maailmast.

„Kui meie viieaastane poeg suri veebruaris 1910, siis ta näis tõmbuvat oma üksikuimasse ja pimedaimasse templinurka, ehk küll väliselt ta oli imestusväärset rahulik... Ta kirjutas ühe sõbrale: „Ma ei tunne kaotust praegu mitte sugugi kauge-mal minevikus. Iga päev mul näib, et tunnen seda kuidagi, mil viisil ma ennem ei ole näinud... Statistika laste surmast on mulle väljakannatamatu. Kord ma võisin lugeda neid rahu-likult ja nagu teaduslikult, aga nüüd näib, et ma tunnen valu nende taga!“

NII MUUDAB KANNATUS MEIE KAASTUNNET SÜGAVA-MAKS JA SUURENDAB MEIE SILMAPIIRI.

Kuidas võivad pakkuda abi raskustes need, kes ei ole ise kunagi tunnud seda? Sõprustunne teeb meid imestusväär-talheks, ja need, kes on ise läinud läbi sügavast veest, võivad paremini aidata neid, kes ahmitsevad õhku samasuguses kül-mas hirmsas vees.

Lõpuks — meie peaksime tänama Jumalat iga raskuse eest, sest siis saab Tema arm võimaluse ilmutada, mida Ta võib teha inimeste siidames, kes alluvad täiesti Tema tahtmisele. Kui Jumala võimul ei oleks võimalusi ilmutada isennast inimeste elus, siis inimesed ei usuks, et Ta on kõikevõiv jõud, nagu Ta tõelikult on. Agas kui nad näevad neid, kes nimetavad Tema nime, hüüvad Tema nime appi ja saavad jõudu, siis paluvad veel jõudu ja saavad seda uuesti ning hiiudes veel Jumala poole saavad ikka veel väge, nad hakkavad mõtlema, mis see on, mil-lest Jumalal ei näi olevat mingit lõppu oma tagavaraaitades.

Ta annab sul jõudu kesk võitluste sees, Ta saadab veel väge, kui raske töö ees; Suuremais hädades suurem Ta heldus, Kesk kiisatuslaineid Ta rahu on uus.

Kui tuuled ja tormid su üle on käind, Jõud nõrkeb ja rangeb, kui päev juba läind. „Ei jõudu, ei abi“, nii ohkav su meel, Kuid tea, et su Isa jõud ootab sind eel.

Ta arm on nii mõõtmata, armastus suur; Ei piiri Ta võimeil, mis pakutaks sul, Sest Jeesuse rikkuse armastus meel Sul annab — ja annab — ja annab sul veel.

Vaata ennast peeglis.

ON inimesi, kes ei suuda kunagi mõeldud peeglist, ilma et nad oleksid vaadeldud selles oma nägu. Aga leidub ka inimesi, kellele tahaks nagu öelda: „Vaadake natukene sagedamini peeglisse!“ ja kel-lele tahaks meeldi kinkida peegli, kui neil endal ei peaks olema. Ma mõtlen neile, kes käivad ja liikleavad inimeste seas hapu, kibeda ja rõõmuta näoga, nii et tahtmatult langeb vari ka nende inimeste näole, kes kohtavad nendega. Sarnas-tele inimestele peaks kohe näitama peeglit. nii et nad võiksid ise näha, millist mõju nad jätavad oma kaasinimes-tele ja kui vähe nad saavad väimustust, nähes sarnast nä-gu oma ees. Keegi minu tutta-vaist sai kord võimaluse era-pooletult vaadata ja mõelda ise oma näoilmele. Kui ta pöö-ras ümber ühe nurga, nägi ta kõrvale vaadates kedagi daami, kes tuli temale vastu. „Sarnane hirmus vanadeke-ne!“ mõles ta. „Olen rõõmus, et ma ei ole tema sarnane.“ Järgmisel silmapilgul ta lei-dis, et see oli tema oma pilt, mida ta nägi peegelruudus.

Adj. E. Molin.

Armsad seltsilised ja sõbrad Eestis!

Tõsise südamliku rõõmuga täidan teie juhataja, major Lockyeri, soovi ja kirjutan väikese artikli meie töö üle Islandi ja Färöri saartel. Mitu korda oleme rääkinud oma abikaasaga, et peaksime saatma tervituse „Sõjahüütele“, mida saame korrapäraselt armsate uudistega meie kord armastatud ja ialgi unustatud tööpöllu. Meie tänane Jumalat iga kord, kui mõtleme teile, ja see ei ole mitte harva, kui mõtleme teile; kui mitte iga päev, siis väga, väga tihti.

Jumal on olnud väga häa meile kogu aeg päälle selle, kui jätsime teid ja teie armsa maa. Vähe üle kahe aasta, mil meil oli rõõm olla kodus Rootsis, Jumal tunnustas meie tööd ja mitmed hinged tulid Jumala juurde ning saime võtta vastu uusi sõdureid.

Kui neid ridu loetakse, on üle kahe aasta, kui tulime siia tööväljale. Meie võime ütelda tänuga, et ka siin on Tema olnud, õnnistades meid meie töös. Sajad hinged on leidnud päästmist ja ligi sada uut sõdurit on vannutatud. Kiidetud olgu Issanda nimi!

Island, mida nimetatakse muinasjuttude saareks, on tühi märgine maa. Ilma metsata, ilma rõõvloomadeta, ja vaevalt leidub muid kasve kui rohi. Vaid suured laavamäed,

Suurim keeva vee heiser, ligi 70 meetrit kõrge.

Muinasjuttude saar.

Tervitus Islandilt.

kustunud ja ka praegu tegevad vulkanid (tulemäed) ning lumega kaetud künkad ja kaljused mäed. Siinsäl leidub soojavee allikaid, ja suurim ning tuntum geiser, mis purskab üles kuni 60—70 mtr. kõrgusele keevkuuma veega. Mitmes kohas soendatakse maju nende kuumaveeallikatega ja ka väljas vabas looduses on ujumisbasseinid, kus võib ujuda võrdlemisi soojas vees isegi talveajal. Põhja-Islandis Akureyri linnas nägin kord oma külastuse ajal, kuidas inimesed ujusid vabas looduses veebruarikuul lumehangede vahel.

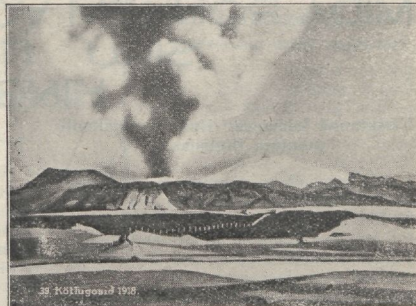
Maavärisemised siin on kaunis sagedad. Viimasel ajal on olnud mõned üsna tugevad maavärisemised, ja mõõdunud suvel oli üks nii tugev, et Nordlandis paisati segamini peaaegu kõik majad, Islandi elanike arv on vähe üle 100.000, kes elavad siin-säl ranna ääres, ja väike arv

Päästearmee orkester Thorshavnis. Keskel adj. ja pr. Molin'id.

neist on natuke enam sisemaal. Umbes üks kolmandik kogu elanike arvust elab päiklinnas, Reykjavikis. Nimetatud linn on moodne, suurte äridega ja võimaluste järele elava laevavahendusega välisriikidega. Reykjavikis on valitsuse- ja parlamendihooned, samuti ülikool ja toomkirik. Vana kultuurmaal Islandil on üle tuhande aasta vana parlament (Alþinget) ning valitsus on täiesti demokraatne, peaministriga eesotsas. Kultuuriliselt ei ole Island jäänud maha ühestki teisest maast.

Umbes 40 aasta eest algas Päästearmee siin oma tegevust. Suurim tähtsus meie tegevusel siin on merimeestekodudel ja võõrastemajadel. Töö on Islandis 6 keskust ja üks Färöri saartel Thorshavnis. Ehk küll Päästearmeel ei ole siin sarnane edu kui mõnel muul maal, siis ometigi ta on suureks õnnistuseks maarahvale, kaluritele ja merimeestele peaaegu igalt Euroopa maalt, kes tulevad siia kalastama. Meri Islandi juures on väga kalarikas, eriti on siin palju heeringaid ja turske. Kalastus ja lambakasvatus on rahva päätulaks.

Üks paljuist vulkaanidest. Meie siatulekul oli see sarnane nagu pildil.

Ka eestlased tulevad siia püüdma heeringaid ja sel suvel mul oli rõõm kohata kellegi Eestimaa rootslasest kapteniga Noarootsist. Siis oli mu abikaasal ja mul rõõm kohata ka kogu eesti meeskonnaga laevalt, kes tulid meie merimeestekodusse Reykjavikis. Meil oli armas kogemus, kui võisime rääkida nendega eesti keelt. See oli meie nagu emakeel. Laeva nimi oli „Bego-

200 liikme ümber. Väljal töötab 20 ohvitseri, kes on määratud mitmesugustele kohtadele. Ainult mõned üksikud nende seast on pärit Islandist. Enamus on norralased ja Färöri elanikud.

Tööväli on kaunis raske, ja sellepärast on meil suur rõõm näha hingi tulevat Jumala juurde otsima päästmist. Ka meie püüame võtta osa võitluses, et võita maailma Jumalale. Minu abikaasa ja mina oleme kestvalt tänuiltnud ja rõõmsad koha üle, mida oleme saanud võitlejate riidades.

Meie täname kõiki seltsilisi ja sõpru Eestis kõikide eestpalvete eest ja kõige huvi eest, mida olete üles näidanud meie tervitustega, mida oleme saanud. Pidage mees, et meie ei ole unustanud teid. Meie palume teie eest ja meie rõõmustame teie poolt saavutatud võitude üle Jumala riigis. Jumal õnnistagu ohvitseri, keda meil oli rõõm saata võitlusele, kui viibisime teie seas.

Mingem edasi!

Meie oleme ka õnnelikud meie väikeste üle, kes on antud meile. Samuel on nüüd kolme-aastane ja Veronika sai hiljuti aastaseks.

Kõik, kes loete neid ridu ja mäletate meid, võtke vastu soojemaid tervitusi muinasjutumaalt — Atlandis.

Jumal õnnistagu teid kõiki . . . Kui ni näeme veel . . .

Soojade sidemetega ühendatult,

teie

Ruth ja Ernst Molin.

Pr. adj. R. Molin.

MIDA ROHKEM VÕIS JUMAL TEHA SINU HINGE KASUKS?

Kirjutanud komandör Hurren, sõjakooli juhataja Inglismaal.

MIS veel oleks võinud saada tehtud? Jumal andis inimestele hää alguse. Ta on loonud meid natuke madalamad kui inglid; Tema on annud meile suurepäraseid talente; Ta on annud meile piiramata võimalusi arenemiseks.

Ta ei ole loonud meid automaatideks; Ta on annud meile tarkuse, võimeid lahutada hääd kurjast, ja jumaliku omaduse — vaba tahte.

Ta pani meisse igatsusi, mida ükski muu ei suuda rahuldada kui ainult Tema ise, ja Tema hoiatab meid minemast sõnakulmatuse ja eneseõiguse teed.

Niipea kui inimene oli patustanud, Jumal ennustas päästmisvahendi. Aastasajandite jooksul Jumal ilmutas selgesti, et pöördudes Temale, meie võime saada tagasi, mida oleme kaotanud ja veel enam.

Ta saatis neid, kes annavad seadusi, ja kohtumõistjaid, kes ilmutasid, seletasid ja täitsid õiglaselt Jumala seadusi, ja meie nägime nagu meie näeme veel praegu, et elades kooskõlas jumalikkude seadustega, inimene võib olla õnnelik.

Ta andis prohveteid, kes hoiatasid meid jonnakuse eest, ja jutlustajaid ning evangeliste, kes püüavad juhataada inimesi Jumala juurde ja panna neid järele mõtlema Tema asjadele.

Ta andis auväärseid rahvajuhte, kes mõistsid selgesti oma ülesannet; laulikiid, kes laulsid puhtusest, usust, armastusest ja õilsa elu suurest tähendusest.

Ta saatis kunstnikke, kes vaimustasid inimkondi oma maalidega. Idealistid, filosoofid, teadusmehed, muusikud, kirjanikud ja arstid, kõik on kutsutud tegema oma tööd, et õpetada inimesi ja viia neid tagasi õigele elule.

Ta andis meile Raamatu — sarnase Raamatu! — kus Ta räägib oma tahtmisest ühenduses meiega ja inimese mõistusega arusaamatust tasust, mis ootab neid, kes on kuulelikud Tema sõnale.

Ometi, inimene oma enesetarkuses ja rumaluses pöörab kõik tagurpidi ja valmistatud päästmise asemel kogub enesele kindla kohtumõistmise.

Siis saatis Jumal oma Poja, kes rääkis meile taevasest Isast ja Tema armastusest kõikidele, mida Tema näitas rahvale; kes läks vabatahtlikult surma, et päästa meid teenitud hukkamõistmisest, mis ootab käsu ülestatuid. Aga Tema õpetust ja Tema ohvrit ei võetud vastu, sest inimene seletas, et esimene on „võimatu“ ja teine on „ilma vajaduseta“.

Jumal saatis maailma Püha Vaimu, kes annab tunnistust kõigest, mida Jumal teinud maailmas inimeste päästmiseks. Inimene tõukab ära Püha Vaimu tunnistuse, ignoreerib sisemist valgust, ei usu Püha raamatut ja minnes sarnases suunas ta läheb vastu hukatusele.

„Aga,“ ütleb Kõigevägevam, „mida enam võiks teha, mis veel ei ole tehtud?“ Küsimus leiab ainult ühe väljapääsu, mis võib olla kõige-suurema tõrkujatele inimestele, kes iseteadlikult ja vabatahtlikult ei taha panna tähele õpetust, eeskujusid ja andestuse pakkumist.

Jumal oma helduses ei või teha enam midagi muud ei üksikule isikule ega kogu inimkonnale ennem, kui inimene ei pöördu Tema juurde kahetsuses ja ei ole valmis võtma vastu ohvrit, mida Tema valmistanud inimeste aitamiseks ja enne kui ta ei sea oma elu Tema kavatsuste järele.

Sellepärast meie ei pea olema ilma selguseta, mida meilt nõutakse praegu. Pannes tähele kogu inimkonna ajalugu ja enese elu kõige pettumustega, rahulolematusega ja jonnakusega, meie peaksime pöörduma ainukesse meile valmistatud päästmisvõimaluse juurde, Tema juurde, ilma kellelta meie ülejäänud elu on ebaõnnestumine — mis läheb üle täielikule ja igaviku ebaõnnestumisele. Vaid siis saame lepitatud Jumalaga, keda oleme haavanud, kuid kes ometigi ei taha, et meie peaksime hukkuma, vaid et kõik alanduksid Tema ees kahetsedes oma patte. Sellepärast Ta annab meile veel oma viimase anni — meelega parandamise aega, uskumiseks ja päästmiseks.

Sulle on antud aeg — sul on veel praegu aeg — veel praegune silmapilk kuulub sulle — aga sinu, minu ja meie kõikide aeg möödub väga kiiresti.

Jumal ei tee enam mitte midagi. Ta ei või teha enam midagi. Aga kui tuled Tema juurde Tema Poja, Jeesuse Kristuse läbi, kes on sinu ainuke Lunastaja pattudest, siis Tema päästab sind. Tema ise oma ohvri läbi hävitab sinus patu, kui tuled Tema juurde.

„Sellepärast on Jumal küll mitu rumaluse aega sallinud; aga nüüd kuulutab Tema kõigile inimestele kõigis paigus, et nemad peavad meelt parandama.“

„See pärast et Tema ühe päeva on seadnud, millal Ta maailma peale tahab kohut mõista õiguses ühe mehe läbi, keda Ta seks on seadnud, ja pakub usku kõigile pärast seda, kui Ta teda on surrust üles äratanud.“

Apostlite teod 17:30—31.

MIDA SA TEED,
et kaasa aidata
RÜNNAKUS

„MAAILM JUMALALE“.

„MAAILM JUMALALE“

on siht, mille eest IGA SALVATSIONIST peaks paluma ja töötama.

„Ma annan oma südame, et võita Sul, Issand, maailma!“

Meie võitlusväljal.

Tallinna I.

Agasina oled seesama ja sinu aastad ei lõpe mitte ära. Ebrea 1:12.

Oleme võinud ühes seltsilistega seda töötust palju kordi näha ja läbi elada, et Jumal on sama igal ajal. Inimesed on muutlikud, aga Jumala armastus on muutumatu. Rõõmustasime nähes mõnda hinge otsima päästmist! Ka oleme teretanud mõnda uut võitlejat meie ridadesse. Halleluuja!

Kolmapäeval, 4. detsembril, oli meil ettekanne „Evangeliumi laev“, suur rahvahulk jälgis ettekanne huviga. „Evangeliumi laev“ viis meie mõtteid teisele rannale, kus meid ootavad meie armsad ja sõbrad. Järgmised kolm öhtut oli koduühingu käsitööde väljamüük, millest korpus sai ilusa abi. Südamest täname igat koduühingu liiget ja soovime teile rikkalikke õnnistusi.

Lucia öhtu, Santa Lucia ettekandegale oli 14. detsembril. Saal oli rahvast täis viimase võimaluseni. Santa Lucia ettekanne tuletas meile meelde seda aega, mil Jeesuse tunnistajad kannatasid märtrisurma. Joulupühad möödusid rahuga ja õnnistustega. Nii lõpetame selle aasta tänuga, sest Jumal oli häa.

V. Muul.
kaptän.

Tallinna 2.

Päevad ruttavad ja aastad kaovad üksteise järele, aga päästesõda kestab edasi, sest niipalju on hingi, kes vajavad päästmist Issanda Jeesuse läbi. Päälskaudsel vaadates ei paistagi inimsilmale häda ega viletsust olevat, siiski nii palju on neid, kes vajaksid Jeesuse abi.

Oleme käinud levitamas „Sõjahüütu“ kõrtsides ja seal paistab selgesti, kui langendud, kui kaugele on inimsugu läinud Päästajast. Rõõm on ka näha, kuidas mõnigi hing ei taha enam endist elu ja on annud ennast Jeesuse hooleks ja siis ihinenud päästesõjaväega.

Koosolekud on hästi külastatud inimestest ja Issanda õnnistused on olnud meile liigi, sellepärast oleme võinud näha hingi päevast päeva ruttamas Päästaja risti juurde, muidugi suure töö tagajärjel, sest hingevaenlane hoiab väga tugevates ahelates oma ohvreid, kuid kõik purnevad Päästaja armu ees. Ükski ei või meid kohutada ka uuel aastal, sest Issand on meiega, nii nagu Ta on olnud möödunud ajal.

J. Padar.
Leitn.

Uue aasta kiri diviisi komandörit.

Minu armsad sõbrad, nekrutid ja sõbrad!

SUURE RÕMUGA tervitan ma teid uue aasta algades ja soovin teile, et 1936. a. oleks teile kõige edukam aasta, mida olete kogunud oma elus.

1935 on möödunud — midagi ei saa enam teha selle aja- ja, ta on eksimatult läinud. Meie võime kahetseda raisatud mineviku pärast, kuid meie ei saa seda muuta; teie ei või panna liikuma veskit veega, mis on mööda läinud.

Kuid meie võime lasta minevikku meid õpetada tuleviku suhtes. Meie võime õppida oma vigadest, kuidas teha elu rohkem kasulikumaks ja õnnelikumaks, kui me vaid tahame õppida sellest. Mõni meie seast ütleb: Hää, ma tahan saada uuel aastal teistsuguseks inimeseks, ma tahan heita kõrvale mineviku ühes selle eksitustega ja püüan teha paremat edu tulevikus kui see oli minevikus. Meie kutsume üles teid seda tegema, sest see on võimalik.

Oma armsate sõbradele soovin, et 1936. aasta saaks teie tegevusele edurikkamaks. Meile on antud auline võimalus MAAILM JUMALALE sõjakäigus näidata oma armastust ja tänu Jumalale tema väe ja päästva armu eest. Ma kutsun üles kõiki, tegema oma parimat Jumalale igas asjas — pingutustes rahva päästmiseks, teie isiklikus läbikäimises, inimeste külastamises ja „Sõjahüütu“ levitamisel, ja seepärast näkku Jumal ja maailm teie armastust oma töös.

Kõigile ütlen mina: „Siamaani on Issand meid aidanud,“ ja tulevikus: „Ma tahan usaldada kogu oma elu Sinu kätte.“

Jumal õnnistagu rikkalikult teie uut aastat,

teie südamik

A. W. Sockyer

Diviisi Komandör.

Rünnak „Maailm Jumalale“.

ERILISED UUE AASTA KOOSOLEKUD IGAS KORPUSES

Pühapäeval, 5. jaanuaril 1936. a.

EESTPALVE JA PÜHENDUSE PÄEV.

Jatkuvad koosolekud kl. 10.30 homm. kuni kl. 9.30 öht.

Esmaspäeval, 6. jaanuaril 1936. a.

ÜLDINE PALVEKOOSOLEK.

Kl. 7.30 öht. — 9.30 öht.

Teid palutakse südamilikult neist koosolekuist osa võtta.

Tallinna 3.

Hää on mõnikord arvata kokku õnnistused, siis võid ainult tänada Jumalat selle eest. Mõni nädal tagasi seisis meie armsa lipu all esimene laps-sõdur, kes andis oma töotuse olla ustav Jumalale ja Pääste-armeele. Tema andis ka tunnistuse oma isiklikust päästmisest. Nimetatud toiming haaras igat kuulajat ja meie tänasime Jumalat Tema häa vaimu eest. Hiljem võtsime vastu kaust nekrutid, kes on avanud südamed Jumalale ja tahavad pühendada vaba aja Tema teenistusele, et võita maailma Jumalale. See on võit Kristusele ja kaotus saatlale. Seltsilised ja sõbrad: julgelt edasi, võit on ja jääb meie Issandale.

Mõõga
ja kilbi
brigaad.

Piiblikestid jaanuaris.

Õpetuse sõn.	K. 16. 17: 1—14
T. 1. 3: 1—14	N. 17. 17:15—29
2. Saamueli.	R. 18. 18: 1—15
K. 2. 1: 1—16	L. 19. 18:16—23
N. 3. 2:17—27	P. 20. 18:24—33
R. 4. 2: 1—11	E. 21. 19: 1—10
L. 5. 5: 1—12	T. 22. 19:11—23
P. 6. 6: 1—11	K. 23. 19:24—30
E. 7. 6:12—19	N. 24. 19:31—40
T. 8. 7: 1—17	R. 25. 22: 1—16
K. 9. 7:18—29	L. 26. 22:17—32
N. 10. 9: 1—13	P. 27. 22:33—51
R. 11. 14:25—33	E. 28. 25: 1—12
L. 12. 15: 1—12	T. 29. 25:13—21
P. 13. 15:13—23	K. 30. 24: 1—14
E. 14. 15:24—37	N. 31. 24:15—25
T. 15. 16: 1—14	

Sõnakuulmine on parem kui chver.

Jutustatakse, et kaua aja eest keegi kuningas tüdine kõigest aust ja rikkusest ning otsustas lahkuda troonilt ja kuninglikust lossist ning mööda saata järelejäetud elu tagasihoidlikult. Ta andis ennast üles abti juures, et saada kloostrivennaks. Abt luges temale ette kloostrimäärusi ja katsus teha nii kõvaks kui võimalik.

See ometi ei hirmutanud kuningat, kes lubas nõustuda kõige- ga. Lõpuks ütles temale abt, et iga kloostrivend on sunnitud alluma ilma ettekäneteta igale ülemuse käsule. Ka sin saelats kuningas oma häatahtlikkust.

„Hää küll,“ ütles abt, „sis sin on minu käsk: Mine tagasi oma troonile ja oma lossi ning taida oma kohustusi sääl, kuhu Jumal on pannud sind.“

Noor kuningas tegi nagu abt käsutas ja muutus üheks parimaks kuningaks, mida ajalugu tunnub.

Kui meie ise oleme sõnakuul- likud, siis meie õpime ka käsutla ma teisi.

Rahvusvahelisi teateid.

Äratuspäev.

„Maailm Jumalale“ sõjakäigu kavas on rahvusvaheline korraldus, pühapäeval, 5. jaanuaril 1936 eraldada äratuskoosolekud täiskasvanule ja lastele. Koosolekud peetakse võimaluse järgi päev läbi. Ohvitserid annavad selle päeva koosolekute üle lähemaid teateid. Paneme selle päeva palve Jumalale ette, nii et see tõesti võiks saada äratuseks üle kogu maailma.

Ülemaailmine palvekoosolek.

Jälle kutsub kindral päästeväe- lasi ja usklikke kogunema kahe- tunnisele palvekoosolekule esmaspäeval, 6. jaanuari öhtul. Koosoleks on avalik kõigile. Õnnistu- sed, mida oleme saanud varemalt sellistel puhkudel, vaimustavad meid tegema oma parimat, et see koosolek, mis peetakse igas korpu- ses igal maal ülalnimetatud öhtul, saaks edasiõhutamise tunniks täis vaimuväge ja uuendust Jumala võitlevale hulgate.

Korpuste aadressid.

Tallinna 1. korpus — Uus Sadama tän. 11-a.

Tallinna 2. korpus — Toompüies- tee 19.

Tallinna 3. korpus — Suur Pärnu maantee 44.

Tartu korpus — Tähe tän. 124.

Palveained.

6. jaan. Meie Armeed juhatajad.

13. „ Paganamaad.

20. „ Väeste abianidmist tões.

27. „ Kanada ja Newfoundland.

LAULUD.

1.

1. Pimeduse-oru teedel sõjamehed oleme, Põrgu päle tormamise, võites vastu astume. Sammutasid saamu ühtlasi, kookumata julgesti. Ka enesest ja patust priid, nii laulame.

Ei mõõgaga ja kihliga me surma kardangi. Kui me võidurikas ristilippu näeme; Sest kostku nüüd me sõjahüüdu ka põrgu kiustekski, Kuni tema päale täiest võitu saame. Võitke! Võitke! Vahvasti võideldes. Võitke! Võitke! Võidukroon ootab teid ju es.

2. Raskes kannatuses vaatke verist, ristilõõdu meest; — Uuesti siis jälle andke Temale kõik selle eest. Sõjaristius, vaprast hinget tulest kiskuge, Nii et maailm end kastaks Päästja veressee.

3. Ärge pöörge rahva poole, kui maailm teid hirvitab; Sest üks päev ju tule teile, mis kõik võitjad ehitab. Olgu võitlus tunne, võiduhind on auline. Sest Issand annab elupalmid võitjale.

2.

1. Nüüd üles pühasõtta, sa lunastatud hulk, Jehoova nimel tõtta, sind ootab kallis palk. Sest ikka unest võidada sa ristilõõduga ja vaenlast alla heidab kui Jeesus sinuga.

Nüüd üles pühasõtta, sa lunastatud hulk! Jehoova nimel tõtta, sind ootab, Sind ootab kallis palk.

2. Nüüd üles pühasõtta, sind hüüdvad pasunad, Sest palu tüdimata, siis taevast abi saad, Ju viimast rasket sõda seab hingevaenlane; Pea hingad Jeesusega, sa ristihulgake.

3. Nüüd üles pühasõtta ses Püha Vaimu väes, Sest lahajõud ei aita sinu väimuvõitluses. Jumala sõjaristiusd kõik võta omale, Siis surmavõitmust rüüstad ja võidad täiesti.

4. Nüüd üles pühasõtta, ei kaua kesta ta, Siis õndsad lõppemata sääli laulvad rõõmuga; Sest äravõitjad tõesti ju ootab elukroon, Mis päale võitlemise tal võidupalgaks on.

3.

1. Päästetud Jeesuses võivad Nüüd saada patused kõik. Verega puhastatud saavad, Jeesus nii päästa küll võib.

Jeesus küll võib, Jeesus küll võib Päästa sind patust Ta tahab ja võib.

2. Patud Ta andeks mul annud, Nüüd sida hõisata võib. Verega puhastaks mind teinud Jeesus, kes päästa siin võib.

3. Anna nüüd temale süda, Sest sinu seisust Ta teab. Siis lõpeb kõik sinu häda, Jeesus nii päästa mind võib.

4. Et oma rahu sul anda, Ta süda järgesti keeb, Siis võid sa alati laulda: Jeesus siin päästa mind võib.

4.

1. Olgen võitluseks valmistud, vennad ja õed! Juba eemalt peil ilmuvad vaenlasta väed. Kurat, patt ja maailm püüvad hukata meid, Jeesu nimel me võidame neid.

Sõbrad, edasi väes väimuvõitlusega käes, Meie Jumala sees võit on kindel me ees. Julgest edasi väes väimuvõitlusega käes. Pea vaenlane langeb me ees.

2. Usu vastu nüüd tehakse julgusti tõdd, Patu orjuses raisataks päevad ja õdd. Tõesalgajad murravad hooltega pead, Jeesu nimel me võidame neid.

3. Olgen võitluseks valmistud, vennad ja õed! Usus võidame ära kõik saatana väed. Jeesus ise viib läbi ja murrab peil teed, Kindlast kaitsevad meid Tema käed.

4. Saame läbi ehk minna ka tulest ja veest. Ärge hialgi kohkuge kellegi eest. Võtke väge me Issanda tõotusest. Kinni pidage kõik elueteest.

5. Olgu melle nüüd kallits me kuningatroom, Truuviid võitlejaid ehib kord õigusekroom. Siis kui viimane vaenlane võidetud on, Melle osaks saab taevane õnn.

5.

1. Päästja risti juures valkselt seisin ma, Ta vereväge tundsin hingest voolama. Kui jõgi voolas Päästja arm, Ja hingest kostis rõõmulaul. Mu Päästja risti all.

Voolab, jah voolab iga hinge seas, Päästja armu-meri täidab südame.

2. Päästja risti juures rahu leidsin ma; Mu kurba südant võttis Te-

7.

1. Maailma noorus, oh otsi Jumalat. Patt, ebavoorus sul muret toob raskemat. Maailm on kole, sääl rahu pole, Ta kõiki petab ja üksinda jätab, sa vaeseks jääd.

Koor: Kuid see, kes tuleb ja koputab, Tal Jeesus avab siis uksegi. Ja see, kes palub ja teda otsib, Küll tõesti leiab — Ta tõotand nii.

2. Oh, miks nüüd ikkad sa rahu patust veel? Miks Päästjat vihkad, Kui raske sul hing ja meel? Miks hinges mure, et patt ei sure, Miks ennast vaevad, kui päästmisteaevad on avatud?

3. Jeesus võib anda täit rahu hingele, Kõik koormat kanda, kui sõbraks saad Temale. Kõik mured vaod-

„Maailm Jumalale“ sõjakäigu erilised koosolekud

peetakse

4.—13. jaanuarini 1936.

Koosolekud igas korpuses.

ma trööstida. Nüüd sügis lõppend hinges see ja kevad koidab südamas, Sest õnnelik igavest.

3. Hinges rõõmulilled nüüd mul õitsevad, Pimesed, valged, Päästja surmast räägivad. Ta tõi mu hingel kevade, Kus ikka paisab päikene ja rõõmustab südame.

6.

1. Läbi maade käime väes. Väimuvõitlusega hoides käes, Võitlustunnil palvetades valvame. Armuallval lendame, Hingis surmast päästame, Valgust hoides neile jõudu anname.

Võitva Jumal-Pojaga, Kes meid pesnud verega, Häda säästes, Patust päästes, Läbi maade käime väes.

2. Oma valgust-Issandat Kõigest hingest teenime, Tema käsivars toob päästmist vaestele. Nad Ta rinnal toetuvad, Tema rahu maitsevad, Andestust Ta tõotab halvemalegi.

3. Läbi maade ligume. Patuväge võidame, Päästja'l kiitust toome ikka hõisates. Kui siin võitlus lõppenud, Miljonid on võidetud, Nääme võitnud sõpru, kes ju läinud eel.

jad ja patud kaovad. Siis õnne leiad ja krooni ka võidad kord üleval.

8.

Ingl. m. (uus) 474.

1. Laulame nüüd päästmise ja rõõmu sõnumid, Laulame nüüd Jeesu verest, mis meid puhastand. Laulame, et maa ja teaves vastu kajatab, Kõik lauldes edasi läeme.

Nüüd edasi: me kodurannale! Võitleme, kuni sinna jõume Me kodumaale, kus ei ole patuhaalid, me õnnes sinna nüüd läeme.

2. Kuidas rahvas rõõmustavad rahu sõnadesit, Kuidas nõrgad abi saavad meie Jumalast, Kuidas need, kes armu saanud, lauldes tänavad, Me auga koju nüüd läeme.

3. „Küll nad varsti nõrkevad,“ nii mõni ennustab, Ei nad tea, et me Jeesus ikka jubatab, Ja ka suured inglituhlad veelgi aitavad, Me auga edasi läeme.

4. Meie Kuningale nüüd me valmistame teed, Kuigi maailm takistusi võitluses meil teeb. Pimeduski, mis me näeme, päevalvalgeks saab, Sest rõõmsalt edasi läeme.

9.

1. Mina rändasin Jeesuga päeval ja ööl Keset muutlikku aegade teed, Aga kui ka kõik muutuks, ma hõisata võin: „Jeesus ustavaks alati jääb.“

Sääli on rahu ja rõõm, Oi, mis auline rõõm, Mis mul Jeesuga alati jääb. Kõik võib muutuda teiseks, Mu laul ikka see: „Jeesus ustavaks alati jääb.“

2. Mina rändasin Jeesuga üksikult teel mõeldes: „Ükski ei mõista mind siin.“ Siis ma kuulsin üht mahedat häält enda eel: „Mina ustavaks alati jään!“

3. Mina rändasin Jeesuga murede maal Sääli, kus konarlik vaevane teel. Ainus sõna, siis sal sellest illedes saal: „Jeesus ustavaks alati jääb.“

4. Mina rändasin Jeesuga päikesee käes Rõõmsalt sõbruga lihtsel teel. Kuid mu rõõm siiski suurem, kui laulda võin väes: „Jeesus ustavaks alati jääb.“

5. Jah, ma rändan nüüd Jeesuga maapäälisel teel, Kuni surmajõe kaldale saan, Siis võin hõisata auliselt, laulda kord veel: „Jeesus ustavaks alati jääb.“

KOORID.

1. :; Minu hinges kõlab rõõmulaul :; Armastuse rõõmulaul.

2. Mured ja koormad kõik siia too, Jäta neid kahetsuspingile. Jeesus su koormad kõik kergendab; Kus leiad sõpra kui Jeesus?

3. Mina rändasin kaugel kõrveteel Kaugel maal, tühjal maal, Kuid Jeesus otsis mind armuga. Oh see päev, õnnis päev!

4. Üks armastusehüüd, Ja patuori vaibaks saab, üks samm tal abiks on. Siis unest võib ta ärgeta, üks palve aitab veel, Ja tema ahel murdub siis, Ja taevas, maa on rõõmsad kõik, Et patust pääses hing.

5. Need, kes ootavad Issandat, Saavad use jõe; Tiibadel lendavad, Tiibadel lendavad kui kotkad; Ja nad jooksvad ja nad jooksvad, Ja ei tidi ära :; Ja nad käivad ja nad käivad ja ei väsigi teel.

6. Vaat! võidupäev meil jõuab, Ta jõuab ligemal, kui ristil! Kolgataie Kõik rahvad tõttavad. Oh sõbrad, seiske kindlalt Ja vahvalt surmani, Sest võidupäev meil jõuab ligemal!

7. Ligemal! Sul, ligemal! Sul, Auline Päästja, mu püüd. Ainult kui tean, et see tee, kus kään, Mind tõmbab Sul! ligemal! nüüd.

8. :; Jah, olen õnnelik :; Kui Jeesus minu sõber on, Jah olen õnnelik.

9. :; Teha, kuis tahad sa :; Üleval rõõm, mis pakub maa, On teha, kuis tahad sa.

„SÕJAHÜÜD“ VOITLUSJATE NIMESTIK.

Nr. 77 — Detsember 1935.

Ohvitserid: ltn. J. Padar 56, ltn. A. Tennen 50, kapt. V. Muul 50, kapt. H. Elmann 30, kapt. K. Nurmelä 26.

Allohvitserid ja sõdurid: musedk. Tealane 41, sõdur J. Tennen 40, seers. F. Leemann 40, envoi L. Bakul 35, seers. L. Rattik 30, sekr. J. Kanter 30, M. Rosenberg 30, seers. E. Viikmann 25, sõd. A. Kreos 25, H. Jännes 25.

Lugege ja levitage
„SÕJAHÜÜD“

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 10 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 1 kr. 25 s, ¼ a. 70 s, Üksiknumber 10 s.

Vastutav toimetaja: envoi L. Bakul

Väljaandja: Päästarmee.

O.-ü. „Vaba Maa“ trükk.